

“THỜI HỒN” CHO KHUÔN VIÊN TRƯỜNG TIỂU HỌC TÂN CÔNG CHÍ 2

Đi trong ngày nắng xanh, sân trường thật đẹp biết dường nào ! Chúng tôi biết ơn người đã xây đắp, vun trồng từ bao thuở để sân trường rộng lớn thênh thang và sạch đẹp. Những ghé đá, những hàng cây xếp ngay ngắn từng hàng trong cả bốn mùa đều đầy ắp lá hoa và là chôn lưu giữ thật nhiều hoài niệm. Nhớ nhất là những ngày nắng vàng soi trên ô gạch cũ rêu phong, ngồi trong lớp nhìn qua ô cửa sẽ thấy sân trường là một bức tranh đủ đầy màu sắc.

Thầy trò cùng nhau san bằng đất và trồng hoa ở khuôn viên trường.

Trời chớm hạ trong vắt và cao vợi những mơ ước, nắng sưởi ấm tâm hồn, nắng rót mật vào lời giảng của cô em ả. Tuổi học trò mang bao kỷ niệm đầu đời khó mờ phai theo năm tháng. Trong ngăn kéo ký ức của riêng mỗi chúng ta sẽ còn giữ hoài quyển lưu bút ngày xanh. Từng trang lưu bút đều chứa đựng thật nhiều hình ảnh và thanh âm quen thuộc của mái trường và bè bạn kết thành muôn vàn con chữ in nghiêng màu mực tím. Ghế đá, hàng cây là chốn đùa vui trong những giờ chơi đến rồi đi vội vã.

Thành quả của các em học sinh.

Ai mang tiếng đàn thả trôi theo gió, ai mang một đóa hoa tím buồn gói vào mây dòng thơ trao tặng mà nhịp tim ngân dài như nhịp trống. Tôi thường thích đứng nhìn từ phía ban công, lúc đó tầm mắt có thể bao quát hết cả sân trường. Cố gắng lắng nghe thật kỹ những tiếng cười đùa, những nhịp chân đợi mùa thi hồi hả của các cô cậu học trò rồi tiếng ve ngân sau vòm lá kết hợp hài hòa với hình ảnh nắng sân trường tràn ngập sắc màu thương nhớ bao la.

- Người viết: Võ Thị Thu Hà (GVCN lớp 4 C)